

staltninger med, paa 22 Mill. Kr. Og denne Tilhører vilde da sige: Nu forstaaer jeg ikke, at en Udgift paa 11 eller 22 Mill. Kr. i Forhold til en Udgift paa 34—35 Mill. Kr. skal kunne være særlig forværende for Statens Økonomi. Han vilde formodentlig sige: Det gaar over min Forstand og langt ind i Præstens. Og jeg vilde sige: Ja vel, men det gaar for Resten ogsaa over Præstens Forstand. Thi at 34—35 Mill. Kr. er adskilligt mere end 11 eller 22 Mill. Kr., og at de første maa forværre den økonomiske Status mere end de sidste, synes givet. Man kan saa tale om, hvordan det har været i de foregaaende Aar, hvordan der har været mere Stigning paa det ene end paa det andet Omraade, men i Øjeblikket ser det for enhver uhildet Betragter ud, som om man maatte lægge den Besparelse, der kunde være Tale om, naar man skulde ind i en fornuftig økonomisk Tilstand, særlig paa de militære Udgifter.

Den tænkte Tilhører vilde saa under Forhandlingerne her have erfaret, at der var et meget stort Mindretal i Befolkningen, som i sin Tid havde ønsket en betydelig billigere Militærordning, en Ordning til 12 Mill. Kr. — ikke, som der ofte siges, til 15 Millioner, enhver kan se efter i Beregningerne for det af det radikale Parti forelagte Militærforslag, at det vilde andrage omtrent 12 Mill. Kr. —, og han vilde saa høre den ene efter den anden af Regeringspartiets og deres allierede, Højres, Talere gøre op, at selv om vi havde faaet denne Militærordning, vilde vi have siddet i den samme økonomiske Suppedas som nu og trængt til lige saa mange Skatter. Et æret Medlem af de allierede, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), fik vist endog opstillet et Regnestykke om, at hvis denne Militærordning paa 12 Mill. Kr. var bleven vedtaget, havde vi behøvet betydelig højere Skatter end de nu foreslaaede. Tilhøremanden kunde saa sige, at det var, fordi, som der blev sagt fra den modsatte Side, de Radikale og Socialdemokraterne havde krævet saa meget højere Bevillinger netop til social-humane Foranstaltninger. Javel, hvis disse Krav vare blevne opfyldte, er det muligvis rigtigt, men saa vare de nye

Skatter ikke gaaede til Militærbevillinger, men til humane og sociale Foranstaltninger.

Jeg kunde endvidere tænke mig, at det var nødvendigt for at faa denne Tilhører til lidt bedre at forstaa dansk Politik at fortælle ham, at de ærede Regeringstalere — der sammen med deres allierede repræsentere de Partier, som nu synes, at Militærbevillingerne er det aldeles umuligt at røre ved — havde tidligere et helt andet Standpunkt, idet de tidligere angreb Militærbevillingerne og forlangte, at de skulde betydeligt nedsættes, og vare med til i ret høj Grad at forsvare de sociale og humane Udgifter. Nu vare de vendte om, men det havde vist sig lidt vanskeligt at faa Vælgerne til at foretage samme Kovending, og det havde derfor været nødvendigt, at Førerne for de to Fraktioner indenfor Regeringspartiet maatte drage Landet rundt og bedyre Vælgerne, at der ikke blev Tale om nye Skatter uden en eventuel Forhøjelse af Jernbaneløstaksterne, og at det kun var Ondsind fra Modstandernes Side, naar de omkring paa Valgtribunerne hævdede, at der snart vilde blive Tale om mindst 15 Mill. Kr. nye Skatter. Jeg kunde tænke mig, at den nævnte Tilhører saa vilde sige: Oho, nu begynder jeg at forstaa lidt af det! Vælgerne have altsaa egentlig været vildførte, og det gælder om, at dette ikke skal blive alt for grelt og klart.

Naar man endvidere fortalte Tilhøremanden, at en stor Del, maaske største Delen, af det nuværende Regeringsparti var utilfreds med den nu vedtagne Militærordning og, da Forhandlingerne om den stod paa, og den blev vedtagen, havde ønsket en betydelig dyrere Ordning, særlig en, der havde sikret Københavns Landbefæstning ved fremskudte Forter, vistnok til 10—12 Mill. Kr., kunde jeg tænke mig, at han kunde sige: Jeg har hørt, at den nuværende Regering lige efter, at den havde været ude paa Vælgermøder og bedyret Vælgerne, at der ikke vilde blive Tale om nye Skatter, straks i første Rigsdagssamling forelagde nye Skattelovforslag til et Beløb af 8 Mill. Kr. og bebudede, at der ad Aare vilde blive Tale om yderligere 8 Mill. Kr., og disse 8 Mill. Kr. ere voksede til 12 Mill. Kr.